

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci navrhovateľky **PhDr. M. Š.**, nar. X., bytom v Ž., zastúpenej JUDr. L., advokátom, v Ž., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8 Bratislava, o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. októbra 2009, č.k. 25Sd/101/2007-119, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. októbra 2009, č.k. 25Sd/101/2007-119, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 29. októbra 2009, č.k. 25Sd/101/2007-119, potvrdil rozhodnutie z 20. marca 2007 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona číslo 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie starobného dôchodku z dôvodu započítania náhrady mzdy, plynúcej z neplatného skončenia pracovného pomeru do vymeriavacieho základu pre výpočet starobného dôchodku.

Krajský súd toto rozhodnutie odporkyne z 20. marca 2007 číslo X. potvrdil v spojení s rozhodnutiami 1 až 12 z 2. decembra 200X.X. číslo X. v spojení s rozhodnutiami zo 16.

februára 2009 číslo X. (3-krát) a rozhodnutiami zo 16. februára 2009 číslo X. (2-krát). Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch uviedol, že sporným bolo započítanie náhrady mzdy za roky 1993 až 1999, vyplatenej v roku 2005 do hrubého zárobku (vymeriavacieho základu) pre prepočet zvýšenia starobného dôchodku. Z rozsudku Okresného súdu v Žiline z 20. októbra 2004, sp. zn. 12 C /243/2000 zistil, že bývalý zamestnávateľ navrhovateľky – Žilinská univerzita v Žiline odporkyňi listom z 18. mája 2009 číslo 111/KR/2009 potvrdil, že na evidenčnom liste navrhovateľky je uvedená náhrada mzdy 350 280 Sk, rozpočítaná na obdobie od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 tak, ako bola skutočne navrhovateľke vyplatená na základe rozhodnutia Okresného súdu v Žiline sp. zn. 12 C /243/2000. Ide o hrubú mzdu, ktorá bola vyčíslená z priemerného hrubého denného zárobku 230,16 Sk. Tiež náhrada mzdy za obdobie od 24. mája 1993 do 23. novembra 1993 v sume 30 024 Sk, ktorú navrhovateľka uvádza ako čistý zárobok, jej bola vyplatená ako hrubá mzda. Krajský súd dospel k záveru, že pri výpočte starobného dôchodku navrhovateľky odporkyňa správne vychádzala z údajov, uvedených zamestnávateľom v evidenčnom liste navrhovateľky.

Krajský súd poukázal v rozsudku na formálnu nepresnosť v označovaní rozhodnutí odporkyne, ktorá spočívala v ich totožnom označení (číslom a dátumom), ktorá spôsobovala problémy v ich rozlišovaní. Odporkyňa v jeden deň rozhodovala dvomi alebo viac rozhodnutiami, ktoré nie je možné od seba odlíšiť napr. číslom, prípadne iným dodatkom, čo spôsobuje neprehľadnosť, nepresnosť, zameniteľnosť s inými rozhodnutiami, vydanými v ten istý deň a tým istú formu nejasnosti.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Navrhla napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Alternatívne navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť s tým, že odporkyňa bude zaviazaná nahradiť jej trovy konania do 3 dní, ako aj úrok z omeškania 17,6 % ročne z dlžnej sumy od 8. júla 1999 do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu v Žiline z 20. októbra 2004, č.k. 12 C 243/2000. Podľa jej názoru krajský súd nesprávne právne postupoval, keď považoval za zákonný postup odporkyne, ktorá náhradu mzdy v sume 350 280 Sk, rozpočítala na obdobie od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999, ktorá jej bola vyplatená na základe uvedeného rozsudku, ako hrubú mzdu, pričom je jednoznačné, že táto náhrada mzdy, vyplatená bývalým zamestnávateľom, bol jej čistý zárobok. Odporkyňa mala pri určení vymeriavacieho základu pre výpočet

starobného dôchodku vychádzať z hrubého príjmu, ktorý je vyšší ako sú vyplatené sumy 30 024 Sk a 350 280 Sk a upraviť vymeriavací základ spätne k 1. januáru 2000, lebo inak je postupom odporkyne a súdu prvého stupňa ukrátená na výške starobného dôchodku.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 250l ods. 1 OSP preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisov vyplýva, že Okresný súd v Žiline rozsudkom z 12. mája 1999, č.k. 6C/451/93-64 (ktorý nadobudol právoplatnosť 7. júla 1999) vyslovil, že skončenie pracovného pomeru navrhovateľky výpoveďou zo strany zamestnávateľa Žilinskej univerzity v Žiline z 22. marca 1993 je neplatná. U tohto zamestnávateľa pracovala navrhovateľka aj od 29. septembra 1999 a ku dňu 31. decembru 1999 dohodou rozviazala pracovný pomer.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 20. októbra 2004, sp. zn. 12C/243/2000-69, (ktorý sa stal právoplatný 10. marca 2005) bola Žilinská univerzita so sídlom v Žiline ako zamestnávateľ navrhovateľky, zaviazaná zaplatiť navrhovateľke náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru za obdobie od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 sumu 350 280 Sk s úrokom z omeškania 17,6 % ročne z dlžnej sumy od 8. júla 1999 do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vzniknuté trovy konania.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 24. augusta 2006, sp.zn. 12Sd/64/2006-27, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2007, sp. zn. 5So/129/2006-51, bolo rozhodnutie odporkyne z 13. januára 2006 číslo X., ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o započítanie náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru do vymeriavacieho základu pre výpočet starobného dôchodku, zrušené a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch rozsudku najvyššieho súdu bolo vyslovené, že vzhľadom na to, že nárok na starobný dôchodok vznikol navrhovateľke za účinnosti zákona o sociálnom zabezpečení, aj o zmene výšky tejto dávky odporkyňa musí v súlade s § 259 zákona o sociálnom poistení rozhodnúť aj o započítaní náhrady mzdy za roky 1993 až 1999, vyplatenej v roku 2005 do hrubého zárobku (vymeriavacieho základu) pre výpočet výšky starobného dôchodku.

Odvolací súd nemohol zohľadniť tvrdenie navrhovateľky (č.l. 128), že odporkyňa nesprávne započítala náhradu mzdy, ktorá jej bola vyplatená zamestnávateľom z neplateného rozviazania pracovného pomeru výpoveďou z 22. marca 1993 za obdobie od 1. júna 1993 do 30. novembra 1993, resp. od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 v sume 30 024 Sk a 350 280 Sk ako čisté zárobky, lebo uvedená suma v evidenčnom materiáli dôchodkového zabezpečenia sa vykazuje ako hrubý zárobok.

Priemerný mesačný zárobok sa podľa § 12 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení vypočítava ako mesačný priemer hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodnom období. Pri výpočte starobných dôchodkov občanov sa vychádza z evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia, ktorý vyplňa zamestnávateľ a uvádza tam hrubé mzdy.

Z pripojeného spisu pod č.k. 12C/243/00 Okresného súdu v Žiline vyplýva, že navrhovateľka mala priemernú mesačnú mzdu 5 004 Sk mesačne v období od 24. mája 1993 do 23. novembra 1993 a za týchto 6 mesiacov jej bola vyplatená zamestnávateľom suma 30 024 Sk /č.l. 24 p.v. spisu/, pričom v tejto dobe, presne od 1. júna 1993 do 30. novembra 1993 poberala podporu v nezamestnanosti mesačne vo výške 4 134 Sk /č.l.35 spisu/. O náhrade tejto mzdy nebolo ani výrokom rozsudku z 20. októbra 2004 v uvedenej veci rozhodnuté. Cestou svojho právneho zástupcu navrhovateľka na poslednom pojednávaní 20. októbra 2004 spresnila, že žiada zaplatiť titulom náhrady mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru za obdobie od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 sumu 350 280 Sk, (čo predstavuje za 70 mesiacov mesačnú mzdu po 5 004 Sk, tak ako ju poberala v čase od 24. mája 1993 do 23. novembra 1993) s príslušným úrokom z omeškania. Uvedená suma jej aj bola rozsudkom z 24. októbra 2004, č.k. 12C/243/00 priznaná, proti nemu sa neodvolala a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10. marca 2005. Bývalý zamestnávateľ navrhovateľky listom z 18. mája 2009 /č.l. 97 spisu/ potvrdil, že vyplatená náhrada mzdy 350 280 Sk za obdobie od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 na základe rozhodnutia Okresného súdu v Žiline, č.k. 12C/243/00, navrhovateľke bola vyplatená ako hrubá mzda, ktorá bola vyčíslená z priemerného hrubého denného zárobku 230,16 Sk. Tiež náhrada mzdy za obdobie od 24. mája 1993 do 23. novembra 1999 v sume 30 024 Sk bola navrhovateľke vyplatená ako hrubá mzda.

Skutočnosť, že vyššie uvedená náhrada mzdy za obdobie od 24. mája 1993 do 23. novembra 1993 a od 1. decembra 1993 do 29. septembra 1999 z neplatného skončenia

pracovného pomeru na základe rozsudku Okresného súdu v Žiline pod č.k. 6C/451/93-64 bola vyplatená ako čistá mzda, navrhovateľka nepreukázala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. októbra 2009, č.k. 25Sd/101/2007-119, podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250l ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová